

אור לארבעה עשר פרק ראשון פסחים

יד.

עין משפט
גזר מצוה

שמי פרום היו חורשות. אותו היום לקמין: זכר המשחה. הוא הכה נקט לה משום סיפא דקמני מדבריהן למדנו ששורפין תרומה כו': מלשורף אם הכשר שנטמא בזולד הטומאה. שנגע זכר וה"ל איהו שני ולא נמנעו מלשורפו עם חמור ממנו ממי^א שנגע זכר הטומאה דהואיל וזף זה הקל לשריפה עומד לא חשו אם מטמאין אותו יותר ממה שהי'. ובגמרא פריך מאי תוספת טומאה איכא הלא גם בראשונה בזולד טומאה נגע ועכשיו חזר ונגוע בזולד הטומאה: מלהדליק שמן. של תרומה: שפפסל בטובל יוס. והוא שלישי דטובל יוס פוסל את התרומה מן המורה ציצנות פרק הערל (דף ע"ה). מכלל קודש לא תגעו^ב ויולדת משטבלה לסוף ימי טומאה עד מלאת ימי טהרה שלה טובלת יוס ארוך היא שהרי אינה ראוייה להציא כפרה עד יוס שמונים ואחד אלמלא לא היו הערב שמש דילה עד שקיעת המז' דשמוני': כנר שנטמא בטמא מת. טמא מת אצ הטומא' הוא ומטמא כלים דכתיב (מדרג יט) וכל אשר יגע בו הטמא יטמא והנפש הנוגעת מטמאה עד הערב בפרשת פרה גבי טומאת מת אלמלא טמא מת מטמא אדם ועשאו הכתוב אצ הטומאה כשרץ וניבילה שנטמאין אדם ולא כנוגע זכר שאין מטמא אלא אוכלין ומשקין דכתיב זש"ל (ויקרא י"ב) כל אשר צמחו יטמא מכל האוכל אשר יאכל אשר יבוא עליו מים יטמא וכל משקה אשר ישתה בכל כלי יטמא אלמלא לא מקבל טומאה מן הכלי שקיבל טומאה מן השרץ אלא אוכל ומשקה זכר ולא אדם וכלים והאי נר היו ראשון ועכשיו יש כאן תוספת טומאה שמתחלה היה שמן זה שלישי וזו נעשה שני ע"ה נגר דהואיל ויש טומאה עליו לא מיטמאין ליה ונותנה להוסף צידים: מדבריהן למדנו ששורפין תרומה טהרה עם הטמא בפתח. עם זמן הציבור דהואיל והולכת לאיבוד אף הטהרה ואסורה מדאורייתא לא חיישין לשמירתה וזע"ג שמהרין אנו לשומרה בטרה דכתיב (מדרג יט) את המשמרת תרומתי: אינה היא המדה. אי אתה יכול ללמד את זו מדבריהן. ובגמרא [טו] מפרש אמאי אינה היא המדה: ומז' ר"א כו'. רבי יוסף קאמר לה דזע"ג דליפלוג ר"א ורבי יהושע זשירפת תרומה זכא מודו ששורפין זו לעמיה וזו לעמיה: גמ' שני ושני הוא. מתחלה היה שני ועדיין שני הוא: כהלא בזולד וולד עסקין.

האי שתי פרות היו חורשות בהר המשחה כל זמן ששתיהן חורשות כל העם אוכלין ניטלת אחת מהן תולין לא אוכלין ולא שורפין ניטלו שתיהן התחילו כל העם שורפין: מתני' רבי חנינא סגן הכהנים אומר מימיהם של כהנים לא נמנעו מלשורף את הבשר שנטמא בוולד הטומאה עם הבשר שנטמא באב הטומאה אע"פ שמוסיפין טומאה על טומאתו הוסיף ר' עקיבא ואמר מימיהם של כהנים לא נמנעו מלהדליק את השמן שנפסל בטובל יום בנר שנטמא בטמא מת אף על פי שמוסיפין טומאה על טומאתו אמר רבי מאיר מדבריהם למדנו ששורפין תרומה טהרה עם הטמאה בפסח א"ר יוסי יאינה היא המדה ומודים ר' אליעזר ורבי יהושע ששורפין זו לעצמה וזו לעצמה על מה נחלקו על התלויה ועל הטמאה שר' אליעזר אומר יתשרף זו לעצמה וזו לעצמה ור' יהושע אומר שתיהן כאחת: גמ' מכריז בשר שנטמא בוולד הטומאה מאי הו' שני כי שרף ליה בהדי בשר שנטמא באב הטומאה מאי הו' שני ושני הוא מאי מוסיף לו טומאה על טומאתו איכא אמר רב יהודה הכא בוולד וולד עסקין דהוי ליה שלישי וקסבר שלישי מותר לעשותו שני והא אין אוכל מטמא אוכל דתניא יוכל יהא אוכל מטמא אוכל ת"ל יוכי יתן מים על זרע ונפל מנבלתם עליו טמא הוא הוא ואין עושה כיוצא בו טמא הניחא לאביי דאמר לא שנו אלא בחולין אבל בתרומה וקדשים עושה כיוצא בו ולרב אדא בר אבהו משמיה דרבא נמי דאמר לא שנו אלא חולין ותרומה אבל בקדשים עושה כיוצא בהן שפיר אלא לרבינא משמיה דרבא דאמר מקרא מלא דיבר הכתוב לא שני חולין לא שני תרומה לא שני קדשים אינו עושה כיוצא בו מאי איכא למימר הכא במאי עסקין דאיכא משקין בהדי בשר דקא מיטמא באב הטומאה עם הבשר ומשקין מיבעי ליה אלא יבדי דאין אוכל מטמא אוכל מדאורייתא מדרבנן מיהו מטמא: הוסיף ר' עקיבא מימיהן של כהנים לא נמנעו מלהדליק כו': מכריז שמן שנפסל בטובל יום מאי הו' שלישי וכי מדליק ליה בנר שנטמא בטמא מת מאי הו' שני מאי קמ"ל שלישי מותר יבנר של מתכת עסקין דרחמנא אמר בחלל

שתי פרות היו חורשות. זכרוננו דייק ירושלים לא מקום שנהגו בו שלא לעשות מלאכה כלומר כזכר הוא לנכוח שם איסור כיון שמתקבלין שם אף ממקומות שנהגו בהן איסור ומשני נראות כחורשות: אבל

שתי פרות היו חורשות בהר המשחה כל זמן ששתיהן חורשות כל העם אוכלין ניטלת אחת מהן תולין לא אוכלין ולא שורפין ניטלו שתיהן התחילו כל העם שורפין: מתני' רבי חנינא סגן הכהנים אומר מימיהם של כהנים לא נמנעו מלשורף את הבשר שנטמא בוולד הטומאה עם הבשר שנטמא באב הטומאה אע"פ שמוסיפין טומאה על טומאתו הוסיף ר' עקיבא ואמר מימיהם של כהנים לא נמנעו מלהדליק את השמן שנפסל בטובל יום בנר שנטמא בטמא מת אף על פי שמוסיפין טומאה על טומאתו אמר רבי מאיר מדבריהם למדנו ששורפין תרומה טהרה עם הטמאה בפסח א"ר יוסי יאינה היא המדה ומודים ר' אליעזר ורבי יהושע ששורפין זו לעצמה וזו לעצמה על מה נחלקו על התלויה ועל הטמאה שר' אליעזר אומר יתשרף זו לעצמה וזו לעצמה ור' יהושע אומר שתיהן כאחת: גמ' מכריז בשר שנטמא בוולד הטומאה מאי הו' שני כי שרף ליה בהדי בשר שנטמא באב הטומאה מאי הו' שני ושני הוא מאי מוסיף לו טומאה על טומאתו איכא אמר רב יהודה הכא בוולד וולד עסקין דהוי ליה שלישי וקסבר שלישי מותר לעשותו שני והא אין אוכל מטמא אוכל דתניא יוכל יהא אוכל מטמא אוכל ת"ל יוכי יתן מים על זרע ונפל מנבלתם עליו טמא הוא הוא ואין עושה כיוצא בו טמא הניחא לאביי דאמר לא שנו אלא בחולין אבל בתרומה וקדשים עושה כיוצא בו ולרב אדא בר אבהו משמיה דרבא נמי דאמר לא שנו אלא חולין ותרומה אבל בקדשים עושה כיוצא בהן שפיר אלא לרבינא משמיה דרבא דאמר מקרא מלא דיבר הכתוב לא שני חולין לא שני תרומה לא שני קדשים אינו עושה כיוצא בו מאי איכא למימר הכא במאי עסקין דאיכא משקין בהדי בשר דקא מיטמא באב הטומאה עם הבשר ומשקין מיבעי ליה אלא יבדי דאין אוכל מטמא אוכל מדאורייתא מדרבנן מיהו מטמא: הוסיף ר' עקיבא מימיהן של כהנים לא נמנעו מלהדליק כו': מכריז שמן שנפסל בטובל יום מאי הו' שלישי וכי מדליק ליה בנר שנטמא בטמא מת מאי הו' שני מאי קמ"ל שלישי מותר יבנר של מתכת עסקין דרחמנא אמר בחלל

שתי פרות היו חורשות. זכרוננו דייק ירושלים לא מקום שנהגו בו שלא לעשות מלאכה כלומר כזכר הוא לנכוח שם איסור כיון שמתקבלין שם אף ממקומות שנהגו בהן איסור ומשני נראות כחורשות: אבל

שתי פרות היו חורשות בהר המשחה כל זמן ששתיהן חורשות כל העם אוכלין ניטלת אחת מהן תולין לא אוכלין ולא שורפין ניטלו שתיהן התחילו כל העם שורפין: מתני' רבי חנינא סגן הכהנים אומר מימיהם של כהנים לא נמנעו מלשורף את הבשר שנטמא בוולד הטומאה עם הבשר שנטמא באב הטומאה אע"פ שמוסיפין טומאה על טומאתו הוסיף ר' עקיבא ואמר מימיהם של כהנים לא נמנעו מלהדליק את השמן שנפסל בטובל יום בנר שנטמא בטמא מת אף על פי שמוסיפין טומאה על טומאתו אמר רבי מאיר מדבריהם למדנו ששורפין תרומה טהרה עם הטמאה בפסח א"ר יוסי יאינה היא המדה ומודים ר' אליעזר ורבי יהושע ששורפין זו לעצמה וזו לעצמה על מה נחלקו על התלויה ועל הטמאה שר' אליעזר אומר יתשרף זו לעצמה וזו לעצמה ור' יהושע אומר שתיהן כאחת: גמ' מכריז בשר שנטמא בוולד הטומאה מאי הו' שני כי שרף ליה בהדי בשר שנטמא באב הטומאה מאי הו' שני ושני הוא מאי מוסיף לו טומאה על טומאתו איכא אמר רב יהודה הכא בוולד וולד עסקין דהוי ליה שלישי וקסבר שלישי מותר לעשותו שני והא אין אוכל מטמא אוכל דתניא יוכל יהא אוכל מטמא אוכל ת"ל יוכי יתן מים על זרע ונפל מנבלתם עליו טמא הוא הוא ואין עושה כיוצא בו טמא הניחא לאביי דאמר לא שנו אלא בחולין אבל בתרומה וקדשים עושה כיוצא בו ולרב אדא בר אבהו משמיה דרבא נמי דאמר לא שנו אלא חולין ותרומה אבל בקדשים עושה כיוצא בהן שפיר אלא לרבינא משמיה דרבא דאמר מקרא מלא דיבר הכתוב לא שני חולין לא שני תרומה לא שני קדשים אינו עושה כיוצא בו מאי איכא למימר הכא במאי עסקין דאיכא משקין בהדי בשר דקא מיטמא באב הטומאה עם הבשר ומשקין מיבעי ליה אלא יבדי דאין אוכל מטמא אוכל מדאורייתא מדרבנן מיהו מטמא: הוסיף ר' עקיבא מימיהן של כהנים לא נמנעו מלהדליק כו': מכריז שמן שנפסל בטובל יום מאי הו' שלישי וכי מדליק ליה בנר שנטמא בטמא מת מאי הו' שני מאי קמ"ל שלישי מותר יבנר של מתכת עסקין דרחמנא אמר בחלל

שתי פרות היו חורשות. זכרוננו דייק ירושלים לא מקום שנהגו בו שלא לעשות מלאכה כלומר כזכר הוא לנכוח שם איסור כיון שמתקבלין שם אף ממקומות שנהגו בהן איסור ומשני נראות כחורשות: אבל

שתי פרות היו חורשות בהר המשחה כל זמן ששתיהן חורשות כל העם אוכלין ניטלת אחת מהן תולין לא אוכלין ולא שורפין ניטלו שתיהן התחילו כל העם שורפין: מתני' רבי חנינא סגן הכהנים אומר מימיהם של כהנים לא נמנעו מלשורף את הבשר שנטמא בוולד הטומאה עם הבשר שנטמא באב הטומאה אע"פ שמוסיפין טומאה על טומאתו הוסיף ר' עקיבא ואמר מימיהם של כהנים לא נמנעו מלהדליק את השמן שנפסל בטובל יום בנר שנטמא בטמא מת אף על פי שמוסיפין טומאה על טומאתו אמר רבי מאיר מדבריהם למדנו ששורפין תרומה טהרה עם הטמאה בפסח א"ר יוסי יאינה היא המדה ומודים ר' אליעזר ורבי יהושע ששורפין זו לעצמה וזו לעצמה על מה נחלקו על התלויה ועל הטמאה שר' אליעזר אומר יתשרף זו לעצמה וזו לעצמה ור' יהושע אומר שתיהן כאחת: גמ' מכריז בשר שנטמא בוולד הטומאה מאי הו' שני כי שרף ליה בהדי בשר שנטמא באב הטומאה מאי הו' שני ושני הוא מאי מוסיף לו טומאה על טומאתו איכא אמר רב יהודה הכא בוולד וולד עסקין דהוי ליה שלישי וקסבר שלישי מותר לעשותו שני והא אין אוכל מטמא אוכל דתניא יוכל יהא אוכל מטמא אוכל ת"ל יוכי יתן מים על זרע ונפל מנבלתם עליו טמא הוא הוא ואין עושה כיוצא בו טמא הניחא לאביי דאמר לא שנו אלא בחולין אבל בתרומה וקדשים עושה כיוצא בו ולרב אדא בר אבהו משמיה דרבא נמי דאמר לא שנו אלא חולין ותרומה אבל בקדשים עושה כיוצא בהן שפיר אלא לרבינא משמיה דרבא דאמר מקרא מלא דיבר הכתוב לא שני חולין לא שני תרומה לא שני קדשים אינו עושה כיוצא בו מאי איכא למימר הכא במאי עסקין דאיכא משקין בהדי בשר דקא מיטמא באב הטומאה עם הבשר ומשקין מיבעי ליה אלא יבדי דאין אוכל מטמא אוכל מדאורייתא מדרבנן מיהו מטמא: הוסיף ר' עקיבא מימיהן של כהנים לא נמנעו מלהדליק כו': מכריז שמן שנפסל בטובל יום מאי הו' שלישי וכי מדליק ליה בנר שנטמא בטמא מת מאי הו' שני מאי קמ"ל שלישי מותר יבנר של מתכת עסקין דרחמנא אמר בחלל

א) עדיה פ"ב [מ"א],
ב) ג"ז א, ג) [עס מי
ר"ש"ל] ד) [ויקרא י"ב],
ה) [ז"ל אחר ד"ה הוא],
ו) [ועי' מוס' עירובין כ"ט].
ז"ה היה אורל ומי יומא
פ: ד"ה וזיה ונתולין פו:
ד"ה כל משקה וכימיה
יג: ד"ה [מלך], ו) [ועי'
זש"י ד"ה אכל].

גליון הש"ס

תוס' ד"ה האבא.
דמשקין מטמא בפתוח
מריבית ב"י. עי' זש"י
לקמן דף ע"ב ד"ה אכל
לית זכו רביעית:

מוסף תוספות

א. שהלחם מטמא נזיר.
מוס' שאלן. ב. (ו)הוא
טמא מיקרי. ג. ס. ג. בין
להאי פ"י בין לפרשי"י. ס. ס.
ד. ג"ל. בהש"י טפ"י. מי
הק"ן. ה. ג"ל. הנהגות שאנו
ליה זכו לכל הפחות מטמא
ניבילם להעמיד. מוס'
ר"פ. ו. אכל לענין לטמא
אחרים בין דאורייתא בין
דרבנן סגי ליה בכל שהוא.
אין אוכל מטמא אוכל
אפי' מדרבנן, לא משכחת
שלישי אלא ע"י משקין.
בנון משקה אוכל ואוכל
משקה, והנך משקין
אחרונים ראשונים שהיו
דכל הפוסל את התרומה
מטמא משקין להיות
תחילה (פרה פ"ח הל"ח).
מוס' הל"ש. ח. כדמפרש
ר"ת לקמן על רביעי
בקודש (י"ט). ט. שס.
[ו] [א] נהגה עדיין
בימ"ר תונת סגן הכהנים,
שהיא א' מ"ה דבר דבור
ב"שוב"ה. שס. י. דתנן ג' ע"ה
הפוסל את התרומה מטמא
משקין להיות תחילה.
סוגיה גמ' לקמן ע"ה.
יא. ג"ל. [ו] [א] דגויה
דכל הפוסל את התרומה
וכי היתה אחר רבי תנאי
סגן הכהנים כדפרשיה.
מוס' הל"ש. אכל לר"ע
דהוה בתרא ליכא למימר
דמסדו מקמי גזירת
משקין. מי הוסיף.
יב. דאילו התיש השם
דאורייתא מותר לעשותו
שני דרבנן ואילו מותר
לעשותו שני דאורייתא.
מוס' שאלן.

רבינו הגאון

תניא אבא שאול אומר,
היו פרות היו חורשות בהר
המשחה כו'. מתני' אמר
רבי תנאי סגן הכהנים
מימיהם של כהנים לא
נמנעו מלשורף הבשר
שנטמא בוולד הטומאה עם
הבשר שנטמא באב
הטומאה כו'. נקוט האי
כללא בידך השרץ כיוצא
בו הוא אב הטומאה, כדנתיב
אבות הטומאה השרץ
והנבוע וזו טמא מת כו'.
והנבוע כיון נקרא ולד
ראשון, והנבוע בולד
ראשון נקרא ולד שני,
והנבוע בולד שני נקרא ולד
שלישי, ואקשינא אמתי'
מכיון בשר שנטמא בולד
הטומאה ולד שני הוא, כי
שרף ליה בהדי בשר
שנטמא באב הטומאה הלא

קב א מ"י פ"ט מהל'
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ב ג מ"י פ"ג מהל'
בן גמול ונחל ג' ד:
קב ד מ"י פ"ט מהל'
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ה מ"י פ"ו מהל'גט
אבות הטומאה ה"ל א
סגנו עשין רמז:
קב ו מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ז מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ח מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ט מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב י מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב יא מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב יב מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב יג מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב יד מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב יה מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב יז מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב יח מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב יט מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב כ מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב כא מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב כב מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב כג מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב כד מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב כה מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב כו מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב כז מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב כח מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב כט מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב כ"א מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב כ"ב מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב כ"ג מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב כ"ד מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב כ"ה מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב כ"ו מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב כ"ז מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב כ"ח מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב כ"ט מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל' מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"א מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ב מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ג מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ד מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ה מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ו מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ז מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ח מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ט מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"י מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"יא מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"יב מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"יג מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"יד מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"טו מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"טז מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"יז מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"יח מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"יט מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"כ מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"כא מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"כב מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"כג מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"כד מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"כה מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"כו מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"כז מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"כח מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"כט מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"לא מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"לב מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"לג מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"לד מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"לה מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"לו מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"לז מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"לח מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"לט מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"א מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"ב מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"ג מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"ד מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"ה מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"ו מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"ז מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"ח מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"ט מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"י מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"יא מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"יב מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"יג מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"יד מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"טו מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"טז מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"יז מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"יח מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"יט מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"כ מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"כא מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"כב מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"כג מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"כד מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"כה מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"כו מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"כז מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"כח מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"כט מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"ל מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"לא מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"לב מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"לג מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"לד מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"לה מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"לו מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"לז מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"לח מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"לט מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"ל"א מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"ל"ב מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"ל"ג מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"ל"ד מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"ל"ה מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"ל"ו מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"ל"ז מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"ל"ח מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"ל"ט מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"ל"י מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"ל"יא מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"ל"יב מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"ל"יג מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"ל"יד מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"ל"טו מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"ל"טז מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"ל"יז מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"ל"יח מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"ל"יט מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"ל"כ מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"ל"כא מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"ל"כב מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"ל"כג מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"ל"כד מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"ל"כה מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"ל"כו מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"ל"כז מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"ל"כח מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"ל"כט מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"ל"ל מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"ל"לא מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"ל"לב מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"ל"לג מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"ל"לד מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"ל"לה מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"ל"לו מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"ל"לז מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"ל"לח מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"ל"לט מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"ל"ל"א מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"ל"ל"ב מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"ל"ל"ג מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"ל"ל"ד מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"ל"ל"ה מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"ל"ל"ו מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"ל"ל"ז מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"ל"ל"ח מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"ל"ל"ט מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"ל"ל"י מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"ל"ל"יא מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"ל"ל"יב מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"ל"ל"יג מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"ל"ל"יד מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"ל"ל"טו מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"ל"ל"טז מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"ל"ל"יז מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"ל"ל"יח מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"ל"ל"יט מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"ו:
קב ל"ל"ל"ל"כ מ"י פ"ט מהל'גט
פסולי מוקדשין ה"